سُوْرَةُ

یسٓ

پښتو منظومه ترجمه

مترجم

مولانا احمد علی مردانی
فاضل جامعه بنوری ٹاؤن کراچی

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

بِسْمِ اللّٰهِ	له نامې شروع كومه دالله نه
الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ	رحم كولو والا ، زيات دے مهربانه
يٰسٓ ● وَالْقُرْاٰنِ الْحَكِيْمِ ●	اے يٰسينه ! په قرآن (زما) قسم دے
اِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِيْنَ ●	رسولانو كښې ستا ذات (ددې عالَم) دے
عَلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ●	داسې لار باندې ئې ده ښهٔ برابره
تَنْزِيْلَ الْعَزِيْزِ الرَّحِيْمِ ●	نازل كړې ده عزيز رحيم (بهتره
لِتُنْذِرَ قَوْمًا	دې دَپاره هغه قوم كړې خبردار
مَّآ اُنْذِرَ اٰبَآؤُهُمْ	چې ئې نه دې يريدلې ،نيكهٔ پلار
فَهُمْ	هغه ټول په جمع (دلته په هر در)
غٰفِلُوْنَ ●	غافلان دى (ټول اُودهٔ له ربّ اكبر)
لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ	پوره شوې حكم اَمر (دَ مولا) دے
عَلٰٓى اَكْثَرِهِمْ	په اكثرو زياتو خلقو (داسې دا دے)
فَهُمْ	نو دوى څومره چې دى (دلته په جهان)
لَا يُؤْمِنُوْنَ ●	قبلوُنكى نه دى يو هم دَايمان
اِنَّا جَعَلْنَا فِيْٓ اَعْنَاقِهِمْ اَغْلٰلًا	په څټونو كښې مونږ طوق دوى له اچولے
فَهِيَ اِلَى الْاَذْقَانِ فَهُمْ مُّقْمَحُوْنَ ●	دا ترځنو، نو سرنهٔ شى خكته كولے
وَجَعَلْنَا مِنْۢ بَيْنِ اَيْدِيْهِمْ سَدًّا	اوديوال كړهٔ ، مونږ ئې مخې ته تيار
وَّمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا	اوشته روستو (بل) ديوال ئې دَحصار
فَاَغْشَيْنٰهُمْ	مونږه دوى كړل ، په پرده كښې سراسر
فَهُمْ لَا يُبْصِرُوْنَ ●	نو دوى نهٔ دى څهٔ ليدونكى په نظر
وَسَوَآءٌ	(اے رسوله ! ﷺ ستا دَ پاره) برابر دى
عَلَيْهِمْ ءَاَنْذَرْتَهُمْ	يرولَ دا (كفاران چې ستا په در دى)
اَمْ لَمْ تُنْذِرْهُمْ	نهٔ يرولَ (چې له ازله دى منكره)
لَا يُؤْمِنُوْنَ ●	نه راوړونكى دَايمان دى (پيغمبره ﷺ!)
اِنَّمَا تُنْذِرُ	بيشك ته شے يرولې (په جهان)

(c) ketabton.com: The Digital Library

مَنِ اتَّبَعَ الذِّكْرَ	پیروی چې کړي دَ ذکر کوم انسان
وَخَشِيَ الرَّحْمٰنَ بِالْغَيْبِ	او رحمٰن نه پټ په پټه ښهٔ یریږی
فَبَشِّرْهُ	زیرې ورکړهٔ ورته (داسې چې جوړیږی)
بِمَغْفِرَةٍ	دَ بخشش (په هر مقام) دَ مغفرت
وَّاَجْرٍ كَرِيْمٍ ●	اوثواب (ورله هم شته ډیر) دَعزت
اِنَّا نَحْنُ نُحْيِ الْمَوْتٰى	بس یُو مونږ ژوندې کوُنکې هریو مړے
وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوْا	اولیکوُنکې یوُ، چې دُوی دی مخکښې کړے
وَاٰثَارَهُمْ	اوتهول وروستو ،دَدُوی پاتې هر اثر
وَكُلَّ شَيْءٍ	او (هم دغه رنګې) هر څیز برابر
اَحْصَيْنٰهُ	مونږ هغه هرڅهٔ شمیرلی (په حساب کښې)
فِيْٓ اِمَامٍ مُّبِيْنٍ ●	(محفوظ هغه تهول دی) ښه ښکاره کتاب کښې
وَاضْرِبْ لَهُمْ مَّثَلًا اَصْحٰبَ الْقَرْيَةِ	مثال ورکړه دَهغوی چې وو دکلی
اِذْ جَآءَهَا الْمُرْسَلُوْنَ ●	چې هغوی ته کله راغلل ورلیږلی
اِذْ اَرْسَلْنَآ اِلَيْهِمُ	دُوی ته مونږ، چې اُولیږل ،هغه ساعت
اثْنَيْنِ	دوه کسان (پیغمبران دَهدایت)
فَكَذَّبُوْهُمَا	نودُوی اُکنهل ،بیا دواړه دروغژن
فَعَزَّزْنَا بِثَالِثٍ	مونږ طاقت ورله بیا، ورکړهٔ پهٔ دریم تن
فَقَالُوْٓا	تهول په جمع شول ګویا (په دې بیان)
اِنَّآ اِلَيْكُمْ مُّرْسَلُوْنَ ●	تاسو ته یُو ،رالیږلی رسولان
قَالُوْا مَآ اَنْتُمْ اِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا	شول ګویا چې تاسو ئې زمونږ په شان
- - - - - - - - - -	لکه څنګه چې مونږ یُو تهول انسانان
وَمَآ اَنْزَلَ الرَّحْمٰنُ مِنْ شَيْءٍ	اوڅهٔ نهٔ دی نازل کړی ذات رحمن
اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا تَكْذِبُوْنَ ●	تاسو تهول ئې دروغژن په (خپل) بیان

(c) ketabton.com: The Digital Library

قَالُوْا رَبُّنَا	شول ګویا، چې زمونږ رب پروردیګار
يَعْلَمُ	(دَهر څه نه)، هغه ښۀ دي، خبردار
اِنَّآ اِلَيْكُمْ لَمُرْسَلُوْنَ ●	دا چې مونږ یو تاسو ته پیغمبران
وَمَا عَلَيْنَآ اِلَّا الْبَلٰغُ الْمُبِيْنُ ●	او په مونږ دی رَسوُول رښا بیان
قَالُوْٓا اِنَّا تَطَيَّرْنَا بِكُمْ	هغوی اُووې چې ئې تاسو، مونږ له بد
لَئِنْ لَّمْ تَنْتَهُوْا	اوکۀ منې چرته نشوې(دَخپل حد)
لَنَرْجُمَنَّكُمْ	مونږ به تاسو کړو په کانو، تهول ختم
وَلَيَمَسَّنَّكُمْ مِّنَّا عَذَابٌ اَلِيْمٌ ●	اوعذاب کښې به راګیر شې دَاَلَمُ
قَالُوْا طَآئِرُكُمْ مَّعَكُمْ	هغوی اُووې، چې په خپله، تهول ئې بد
اَئِنْ ذُكِّرْتُمْ	وُلې شوې نصیحت (ددې حسد)؟
بَلْ اَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُوْنَ ●	بلکه تاسو خلق اُوتی ئې دَحد نه
وَجَآءَ مِنْ اَقْصَا الْمَدِيْنَةِ رَجُلٌ	اویو کس راغې د ښار طرف سرحد نه
يَّسْعٰى قَالَ	ښه په منده منده،(دا ئې) کړۀ بیان
يٰقَوْمِ اتَّبِعُوا الْمُرْسَلِيْنَ ●	اُومنې، قوم ما زما ! پیغمبران
اتَّبِعُوْا مَنْ لَّا يَسْئَلُكُمْ اَجْرًا	اُومنې، ستاسو نه غواړی نه قیمت
وَّهُمْ مُّهْتَدُوْنَ ●	او دُوی دی، په نیغه لار، دَهدایت
وَمَالِيَ لَآ اَعْبُدُ	اوزۀ وُلې به ئې نۀ کړم عبادت
الَّذِيْ فَطَرَنِيْ	پیدا کړې ئې زما وجود صورت
وَاِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ ●	او آخر واپس کیدل دی ورته بیا
ءَاَتَّخِذُ مِنْ دُوْنِهٖٓ اٰلِهَةً	پس له دې نه بل څنګ اُنیوم اَلٰه
اِنْ يُّرِدْنِ الرَّحْمٰنُ بِضُرٍّ	که رحمٰن راکوی ماته څۀ نقصان
لَّا تُغْنِ عَنِّيْ شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا	نه راکوی فائده ماله ئې بیان
وَّلَا يُنْقِذُوْنِ ●	اونه ما شی خلاصوُلې (په قیامت کښې)

(c) ketabton.com: The Digital Library

إِنِّيٓ إِذًا لَّفِي ضَلَٰلٍ مُّبِينٍ ●	نو زه شم به ښه ښکاره په ضلالت کښې
إِنِّيٓ ءَامَنتُ بِرَبِّكُمْ	ما راوُړې دے، په ربّ ستاسو ایمان
فَٱسْمَعُونِ ●	نو زما خبره واورئ (په ښهٔ شان
قِيلَ ٱدْخُلِ ٱلْجَنَّةَ	حُکم اُشُولو داخل شه په جنت کښې
قَالَ يَٰلَيْتَ	په افسوس سره ګویا شو (دې راحت کښې)
قَوْمِي يَعْلَمُونَ ●	زما قوم ته (چې) معلوم شي دا خبر
بِمَا غَفَرَ لِي رَبِّي	په څه وجه خپل ربّ معاف کړم سراسر
وَجَعَلَنِي مِنَ ٱلْمُكْرَمِينَ ●	او پښں دلښں کس ے، شمار کړم، دَعزت
وَمَآ أَنزَلْنَا	او نښں مونږښں دے لیرلے، (حښں طاقت)
عَلَىٰ قَوْمِهِۦ مِنۢ بَعْدِهِۦ مِن جُندٍ	هغے قوم تښں پس، ددغے نښں لسکر
مِّنَ ٱلسَّمَآءِ	دَاسمانښں (رالیرلے برابر)
وَمَا كُنَّا مُنزِلِينَ ●	او نه مونږ یُو رالیږونکی (دغه شان
إِن كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَٰحِدَةً فَإِذَا هُمْ خَٰمِدُونَ ●	په یَو چغه، باندې مړه شول (ټول کسان
يَٰحَسْرَةً عَلَى ٱلْعِبَادِ	ډیر افسوس دے (ډیر افسوس) په بندیګانو
مَا يَأْتِيهِم مِّن رَّسُولٍ إِلَّا	ورته راغے چې رسول (له رسولانو
كَانُوا۟ بِهِۦ يَسْتَهْزِءُونَ ●	ټوقې دُوی به وړپورې کوله خندا
أَلَمْ يَرَوْا۟ كَمْ أَهْلَكْنَا	دُوی نه ګوری، چې مونږ، څومره کړل تباه
قَبْلَهُم مِّنَ ٱلْقُرُونِ	مخکښې دُوی نه، خلق ډیر (په دې دُنیا)
أَنَّهُمْ إِلَيْهِمْ لَا يَرْجِعُونَ ●	هیڅ کله ورته راتلے نشی دُوی بیا
وَإِن كُلٌّ لَّمَّا	او هر څه چې (دلته) ټول دی سراسر
جَمِيعٌ لَّدَيْنَا مُحْضَرُونَ ●	جمع کیږی به دُوی ټول زمونږ په در
وَءَايَةٌ لَّهُمُ ٱلْأَرْضُ	او یو نخه دُوی له زمکه (دَا دنیا)
ٱلْمَيْتَةُ أَحْيَيْنَٰهَا	ژمدې کړې هغې مرې له ده مونږ بیا

(c) ketabton.com: The Digital Library

وَأَخْرَجْنَا مِنْهَا حَبًّا	او راوِیستې مونږ له هغې نه،دانې دی
فَمِنْهُ يَأْكُلُونَ ●	بیا له هغې نه خوراك کوی(غلې دی)
وَجَعَلْنَا فِيهَا جَنّٰتٍ	اومونږ په کښې جوړ کړی دی باغونه
مِنْ نَخِيلٍ وَأَعْنَابٍ	دکهجورو او،انګورودی (فصلونه)
وَفَجَّرْنَا فِيهَا مِنَ الْعُيُونِ ●	اوپه کښې روانې کړې مونږ چینې دی
لِيَأْكُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ	دَخوراك دَپاره دُوی له ئې میوې دی
وَمَا عَمِلَتْهُ أَيْدِيهِمْ	او نهٔ دُوی په خپله کړې په کښې کار
أَفَلَا يَشْكُرُونَ ●	وُلے نهٔ جوړیږی دُوی شکرګُزار
سُبْحٰنَ الَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا	پاك دے ذات، چې ئې کړل ټول جوړه پیدا
مِمَّا تُنْبِتُ الْأَرْضُ	هغه هرڅه چې راخیژی، په دُنیا
وَمِنْ أَنْفُسِهِمْ	اوهم دُوی نه پیداشوې برابر
وَمِمَّا لَا يَعْلَمُونَ ●	هم هغه هر څه چې دُوی نهٔ دی خبر
وَآيَةٌ لَهُمُ اللَّيْلُ	اویونخه دُوی له شپه ده (دَجهان)
نَسْلَخُ مِنْهُ النَّهَارَ	مونږ راخکو هغې نه ورځ په داسې شان
فَإِذَا هُمْ مُظْلِمُونَ ●	پس تیاره شی ټوله، دُوی ته په نظر
وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَهَا	اوپه خپل لارې روان داسې دې نمر
ذٰلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ●	دعزیز علیم نه ،دادے مقرر
وَالْقَمَرَ قَدَّرْنٰهُ مَنَازِلَ	اوسپوږمۍ له مونږ جوړکړې بیل بیل در
حَتّٰى عَادَ ●	شی واپس (هغه نه جوړه شی وړه)
كَالْعُرْجُونِ الْقَدِيمِ	دکهجورې څنګ چې څانګه وی زړه
لَا الشَّمْسُ يَنْبَغِي لَهَا أَنْ تُدْرِكَ الْقَمَرَ	نه کیدې شی، چې کړی نمر، سپوږمۍ رالاندے
وَلَا اللَّيْلُ سَابِقُ النَّهَارِ	اونه شپه به شی دَورځ نه کله باندے
وَكُلٌّ فِي فَلَكٍ	اوهر یو دے دائره کښې د اسمان

(c) ketabton.com: The Digital Library

يَسْبَحُونَ ●	ښـهٔ لانبـو وهـونـكـى دى(پـه ښـكلـى شـان)
وَاٰيَةٌ لَّهُمْ	او شتــه دُوى تـولـو لــه نـخـه يـو نشــان
اَنَّا حَمَلْنَا ذُرِّيَّتَهُمْ	مـونــږ سـواره كـړل ددُوى تـولـو مـاشـومـان
فِى الْفُلْكِ الْمَشْحُوْنِ ●	پــه كشتــې كښـې چې وه ډكـه (پـه ښـهٔ شان)
وَخَلَقْنَا لَهُمْ	اوپيـداكـړل مــونـږه دوى لــه (پــه جهــان)
مِّنْ مِّثْلِهٖ مَا يَرْكَبُوْنَ ●	داســې ، دوى كـوى ټـول هـغــې كښـې سفـر
وَاِنْ نَّشَاْ	اوكــهٔ اُغښتــهٔ حُـكـم مـونــږ (دا اَمــر)
نُغْرِقْهُمْ	دُوى بـــه مـونــږ كـړو (دغــه رنګ) تباه بـربـاد
فَلَا صَرِيْخَ لَهُمْ	اوريـدُونـكــې بـــه ئـې نـــه وى دَفـريــاد
وَلَا هُمْ يُنْقَذُوْنَ ●	او نـــه څـوك بـــه دَخــلاصـى لـرى قـدرت
اِلَّا رَحْمَةً مِّنَّا	بــس (بـچ كيـږى بــه) زمـونـږه پــه رحمت
وَمَتَاعًا اِلٰى حِيْنٍ ●	اوفـــائـده څــه قــدرې ده د لږ ســاعــت
وَاِذَا قِيْلَ لَهُمْ	اوچــې دُوى تـــه شـى وينــا (دَنـصيحــت)
اتَّقُوْا	جـوړ شـے(ټول ښـه متقيان) ښـه پـرهيز ګار
مَا بَيْنَ اَيْدِيْكُمْ وَمَا خَلْفَكُمْ	دَخپـل مــخـكښــې نــه او وروستـو(دَهـركـار)
لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُوْنَ ●	چــې پـــه تـاسـو رحـم اُوشــى (لــه رحمـان)
وَمَا تَاْتِيْهِمْ مِّنْ اٰيَةٍ	اونــــه دوى تــــه دې راغــلــې څــهٔ نشــان
مِّنْ اٰيٰتِ رَبِّهِمْ	نشــانــونــو كښـې څــهٔ دُوى تــه دَخپــل رب
اِلَّا كَانُوْا عَنْهَا مُعْرِضِيْنَ ●	مــخ بـــه دوى تــرې اړولــو(بــې سبـب)
وَاِذَا قِيْلَ لَهُمْ	اوچــې كــلــه ورتــه اُوشــى څــهٔ وينــا
اَنْفِقُوْا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللّٰهُ	خــرچ لــه هـغــې كـړئ دركـړې چـې اللّـه
قَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا	كـــافــران خــلــق كــوى داســې بيــان
لِلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا	هـغــې خـلـقـو تــه چـې څـوك لـرى ايمـان

(c) ketabton.com: The Digital Library

اَنُطۡعِمُ مَنۡ	مونږه ورکړو هغې چاته څه خوراك
لَّوۡ يَشَآءُ اللّٰهُ اَطۡعَمَهٗۤ	خوراك ورکړی، کهٔ اُوغواړی اللّٰه پاك
اِنۡ اَنۡتُمۡ اِلَّا فِىۡ ضَلٰلٍ مُّبِيۡنٍ ●	سبښ سکاربښ ے کمراهے کس، تول کسان
وَيَقُوۡلُوۡنَ	اوهغوی(په جمع)تهول کوی بیان
مَتٰى هٰذَا الۡوَعۡدُ اِنۡ كُنۡتُمۡ صٰدِقِيۡنَ ●	دا وعده کله ده ، ئې کهٔ صادقان
مَا يَنۡظُرُوۡنَ اِلَّا صَيۡحَةً وَّاحِدَةً	انتظار کوی بس دُوی دَتریخ بیان
تَاۡخُذُهُمۡ	دُوی نیوی به (هغې وخت کښې)هغه حال
وَهُمۡ يَخِصِّمُوۡنَ ●	په جکړه چې کوی خپلو کښې(وال)
فَلَا يَسۡتَطِيۡعُوۡنَ تَوۡصِيَةً	نو طاقت به په کښې نه دَوصیت وی
وَّلَاۤ اِلٰٓى اَهۡلِهِمۡ يَرۡجِعُوۡنَ ●	او نهٔ کورته ئې دَتلوبه څه طاقت وی
وَنُفِخَ فِى الصُّوۡرِ	او شپیلې کښې چې پُوکې شی(په اَمر)
فَاِذَا هُمۡ مِّنَ الۡاَجۡدَاثِ	نو تهول دوی به له قبرونوشی (بهر)
اِلٰى رَبِّهِمۡ يَنۡسِلُوۡنَ ●	تهول په جمع به خپل رب ته شی روان
قَالُوۡا يٰوَيۡلَنَا	وائی دُوی به هائې افسوس !زمونږ نقصان
مَنۢ بَعَثَنَا	اُوچت کړی پاسولی یُو مونږ چا
مِنۡ مَّرۡقَدِنَا ؔ	دَقبرونو نه ئې مونږ کړو را جُدا
هٰذَا مَا وَعَدَ الرَّحۡمٰنُ	داوعده ، هغې چې کړې وه رحمٰن
وَصَدَقَ الۡمُرۡسَلُوۡنَ ●	او رښتیا دَمُرسلانو وو بیان
اِنۡ كَانَتۡ اِلَّا صَيۡحَةً وَّاحِدَةً	یو زُور داره چغه وی به داسې بس
فَاِذَا هُمۡ جَمِيۡعٌ لَّدَيۡنَا مُحۡضَرُوۡنَ ●	بیا زمونږ سره به جمع شی هرکس
فَالۡيَوۡمَ لَا تُظۡلَمُ نَفۡسٌ	پس نن ورځ به په یوکس نهٔ ظلم کیږی
شَيۡـًٔا	یوذرّه خسوسکې(نه به پاتے کیږی)
وَّلَا تُجۡزَوۡنَ اِلَّا مَا كُنۡتُمۡ تَعۡمَلُوۡنَ ●	او بدله به وی بس ستاسو دَاعمال

(c) ketabton.com: The Digital Library

إِنَّ أَصْحٰبَ الْجَنَّةِ الْيَوْمَ	خاوندان به دَ جنت لری نن حال
فِىْ شُغُلٍ فٰكِهُوْنَ ●	ښه خوشحاله به خبرې کوی (نورې)
هُمْ وَاَزْوَاجُهُمْ فِىْ ظِلٰلٍ	دُوی اوښځو ته ددُوی به وی ښه سیورې
عَلَى الْاَرَآئِكِ مُتَّكِـُٔوْنَ ●	په تختونو به ئې دَ ډې وی وهلے
لَهُمْ فِيْهَا فَاكِهَةٌ	دُوی دَپاره په کښې شته میوې(نیولے
وَّلَهُمْ مَّا يَدَّعُوْنَ ●	اوددُوی دَپاره شته ددُوی طلب
سَلٰمٌ قَوْلًا مِّنْ رَّبٍّ رَّحِيْمٍ ●	سلام وائی مهربان پالونکې (ربّ)
وَامْتَازُوا الْيَوْمَ اَيُّهَا الْمُجْرِمُوْنَ ●	(تهول) جُداشے چې ئې څومره مجرمان
اَلَمْ اَعْهَدْ اِلَيْكُمْ	وُلے نۀ وه عهد درسره (دا شان
يٰبَنِىْ اٰدَمَ اَنْ لَّا تَعْبُدُوا	دَادم اولاده ! مۀ کړئ عبادت
الشَّيْطٰنَ اِنَّهٗ لَكُمْ عَدُوٌّ	دَشیطان دښمن دے ستاسو (هرساعت)
مُّبِيْنٌ ● وَّاَنِ اعْبُدُوْنِىْ	ښۀ ښکاره ★اوزما اُوکړئ عبادت
هٰذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيْمٌ ●	نیعه لار ده برابر دا (هرساعت)
وَلَقَدْ اَضَلَّ مِنْكُمْ جِبِلًّا كَثِيْرًا	اودیر خلق ئې کړل تاسو کښې ګمراه
اَفَلَمْ تَكُوْنُوْا تَعْقِلُوْنَ ●	وُلے تاسو کښې څه عقل نه وو بیا؟
هٰذِهٖ جَهَنَّمُ الَّتِىْ	دادوزخ دے(جهنم)داسې مقام
كُنْتُمْ تُوْعَدُوْنَ ●	وعده شوې درسره پوره تمام
اِصْلَوْهَا الْيَوْمَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُوْنَ ●	وَرداخل شئ نن ، چې کُولومُو انکار
اَلْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلٰٓى اَفْوَاهِهِمْ	نن به بندې کړو دَ دوی خُلې دګفتار
وَتُكَلِّمُنَآ	او کوی به مونږ سره کلام بیان
اَيْدِيْهِمْ وَتَشْهَدُ اَرْجُلُهُمْ	خپې او لاس به وی په دوی (تهول) ګواهان
بِمَا كَانُوْا يَكْسِبُوْنَ ●	هغه کړی چې ئې هرڅنګه ووکار
وَلَوْ نَشَآءُ	اوکۀ مونږه چرې جوړ شُو ،طلبګار

(c) ketabton.com: The Digital Library

لَطَمَسْنَا عَلٰٓى اَعْيُنِهِمْ — مونږ به ختمې ئې کړو سترګې دَنظر
فَاسْتَبَقُوا الصِّرَاطَ — بيادې لارپسې دُوی ګرځی برابر
فَاَنّٰى يُبْصِرُوْنَ ● — نو دُوی چرته کښې شی(داساعت)ليدلے
وَلَوْ نَشَآءُ — اوکۀ چرته طلبګاروے مونږ غوستلے
لَمَسَخْنٰهُمْ عَلٰى مَكَانَتِهِمْ — په خپل ځائې به ئې شکلونه کړو بدل
فَمَا اسْتَطَاعُوْا مُضِيًّا — نو طاقت به ئې شی ختم د مزل
وَّلَا يَرْجِعُوْنَ ● — او نۀ وروستو واپس تلې شی(له خپل در)
وَمَنْ نُّعَمِّرْهُ — اودَچا چې غواړو مونږه ډير عمر
نُنَكِّسْهُ فِى الْخَلْقِ — پيدائش ته ئې واپس کړو برابر
اَفَلَا يَعْقِلُوْنَ ● — وُلے نۀ لری دُوی پوهه څه (نظر)
وَمَا عَلَّمْنٰهُ الشِّعْرَ — او مونږ شعر ورته نۀ دے څه ښودلې
وَمَا يَنْۢبَغِىْ لَهٗ — اونه دُوی سره هغه ښکاری څه ښکلې
اِنْ هُوَ اِلَّا ذِكْرٌ وَّقُرْاٰنٌ مُّبِيْنٌ ● — صرف صرف نصيحت ښکاره قرآن دے
لِّيُنْذِرَ مَنْ كَانَ حَيًّا — چې اګاه کړی هر ژوندی له (دا ئې شان دے)
وَيَحِقَّ الْقَوْلُ عَلَى الْكٰفِرِيْنَ ● — اوچې حق له کړی ثابت په منکرانو
اَوَلَمْ يَرَوْا — وُلے نه وُوينی (تهوله دَانسانانو)
اَنَّا خَلَقْنَا لَهُمْ مِّمَّا عَمِلَتْ اَيْدِيْنَآ — په خپل لاسو مونږه دُوی له کړل پيدا
اَنْعَامًا فَهُمْ لَهَا مٰلِكُوْنَ ● — ډير څاروی چې مالکان دی ددې بيا
وَذَلَّلْنٰهَا لَهُمْ — او ددې نه مونږ کړل دُوی له تابعدار
فَمِنْهَا رَكُوْبُهُمْ وَمِنْهَا يَاْكُلُوْنَ ● — څه سورلې دی ، دخوراك څنې پکار
وَلَهُمْ فِيْهَا مَنَافِعُ وَمَشَارِبُ — او شته دُوی له په کښې ښې فائدې اوڅکل
اَفَلَا يَشْكُرُوْنَ ● — وُلے نۀ اُوباسی شکر(دَربّ خپل)
وَاتَّخَذُوْا مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ اٰلِهَةً — او نيولې دُوی الله نه اِله بل

(c) ketabton.com: The Digital Library

لَعَلَّهُمْ يُنْصَرُوْنَ ●	شاید دوی لـه مـددگـار بـه شي (يو ځل)
لَا يَسْتَطِيْعُوْنَ نَصْرَهُمْ	دوی خو نـه لـري طاقـت ئـې دَنصـرت
وَهُمْ لَهُمْ	او هـغـوي دي ټـول هـغـه لـه (هـرساعـت)
جُنْدٌ مُّحْضَرُوْنَ ●	لښکـر دارنـګـې ورتـلـونـکـې (چـې هـر دم)
لَا يَحْزُنْكَ قَوْلُهُمْ	دهـغـوي خبـره تـا نـهٔ کـړي پـه غـم
اِنَّا نَعْلَمُ مَا يُسِرُّوْنَ	هـغـوي څـهٔ چـې پټـوي يُـو خبـردار
وَمَا يُعْلِنُوْنَ ●	او هـغـه هـرڅـه ښکـاره چـې وي پـه جـار
اَوَلَمْ يَرَ الْاِنْسَانُ	وُلـې نـه سـاتـي نـظـر ورتـه انسـان
اَنَّا خَلَقْنٰهُ	مـونـږ هـغـه دې پيـدا کـړې (پـه ښـه شان)
مِنْ نُّطْفَةٍ	دَنُـطـفـې (يـوې قـطـرې) نـه (بـرابـر)
فَاِذَا هُوَ خَصِيْمٌ مُّبِيْنٌ ●	بيـا ښـكـاره كـوي جـګـړه سـراسـر
وَضَرَبَ لَنَا مَثَلًا	او هـغـه بيـانـوي مـونـږ لـه مثـال
وَّنَسِيَ خَلْقَهٗ	پيـدائـش خپـل تـريـنـه هير دے (دغـه حـال)
قَالَ مَنْ يُّحْيِ الْعِظَامَ	څـوك هـډوکـي بـه ژونـدي کـړي ،کـړي ويـنـا
وَهِيَ رَمِيْمٌ ●	ښـې وړې وړې ذرې وي هـغـه بيـا
قُلْ يُحْيِيْهَا الَّذِيْٓ	هـم هـغـه بـه ژونـدي کـړي ،کـره بيـان
اَنْشَاَهَآ اَوَّلَ مَرَّةٍ	چـې اول ئـې پيـدا کـړې وو،(داشـان)
وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيْمُ ●	او هـغـه دَهـر جـوړولـو ښـهٔ خبـر
الَّذِيْ جَعَلَ لَكُمْ	هـغـه جـوړ کـړو تـاسـو لـه (ښـه بـرابـر)
مِّنَ الشَّجَرِ الْاَخْضَرِ نَارًا	د شـنـې وُنـې نـه (پيـدا ئـې کـړلـو) اُور
فَاِذَآ اَنْتُمْ مِّنْهُ تُوْقِدُوْنَ ●	بـلـوې ټـول لـه هـغـې نـه تـاسـو (نُـور)
اَوَلَيْسَ الَّذِيْ	وُلـې نـه دې (دغـه رنـګـې) هـغـه ذات
خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ	پيـدا کـړې ئـې ده زمـکـه سمُـوٰت

(c) ketabton.com: The Digital Library

بِقٰدِرٍ عَلٰٓى اَنْ يَّخْلُقَ مِثْلَهُمْ	بنـــه قـــادر دے چـې پيـــدا كـړى دغـــه شـــان
بَلٰى	بـــلـــكـــه ذات ئـې دے قـــادر (پـــه هـــر بيـــان)
وَهُوَ الْخَلّٰقُ الْعَلِيْمُ ●	اوهـــغـــه دې لـــوئـــې خـــالـــق بنـــه خبـــردار
اِنَّمَآ اَمْرُهٗٓ اِذَآ اَرَادَ شَيْـًٔا	بيشك اُغـــواړى چـــې كـــلـــه څـــه يَـو كـــار
اَنْ يَّقُوْلَ لَهٗ كُنْ	ورتـــه اُوكـــړى چـــې دَ اُوشـــه بـــس ويـــنـــا
فَيَكُوْنُ ●	نـــو هـــغـــه شـــى رامـــوجـــود (پـــه دې دُنيـــا)
فَسُبْحٰنَ الَّذِىْ	نـــو پـــاكـــى، دهـــغـــې ذات شـوه (هـــرســـاعـــت)
بِيَدِهٖ مَلَكُوْتُ	چـې ئـې لاس كښـې (بـادشـاهـت) دے حكـومـت
كُلِّ شَىْءٍ	پـــه هـــر څيـــز بـــانـــدې (هـــغـــه لـــرى قـــدرت)
وَّاِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ ●	ورتـــه تـــلـــل دى (لـــه دُنيـــا نـــه يـــوســـاعـــت)

☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library